

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Cantata for Raadhuus-Strædets Concert (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Cantata for Raadhuus-Strædets Concert (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid72963/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

I kun sørgelige Fugle –
Heyre, Krage, Ravn og Ugle
Stemmer melancholisk i –
Kun de tørre Granner knage –
Kun en enkelt Ulv en Bjørn,
Tude ned mod Dalens Børn,
At indbyde dem til Klage –
Jorden synes bag sit Slør,
Stiv og dørsk og grim af Alder –
Løvet bruuues, krummes, fælder –
Græsset guulnes, holder, døer –
Søen hvidnes, hædes, fryser, –
Bække sagtnes, standse, staae –
Er det vel at undre paa,
Om min stakkels Muse gyser? –

Paa min Ære, Ney! – Men om den gode Jomfrue ikke gjerne
kunde have taugt til hun var blevet oprøet – det er en anden Sag --
Ewald

Cantata for Raadhuus-Strædets Concert*

Recitativ

HUN fælmede, og mat og nu afmægtig,
Og kold hensank hun i sin Fiendes Arme.
Seel – Livet døer! Thi har ei Livets Moder
Holdt op at føde? – Ak! Naturen fælmer;
I Skoven taler Norden kun, og Ravne;
Men du, guddommelige Philomele,
Du tier! Har du da forglemt din Ithys?
Du synger ei din Smerte meer for Skoven!
Men er ei Markens høie Sangerinde

* Opført første Concert i Efterhøsten 1771.

Saa taus som hun? Naturen priser
Sin Skaber kun med gresselige Toner;
Den hylér, hviner, tuder, brummer, brøler;
Thi kold og følesløs er al Naturen.
Men jeg: hvis Bryst er varmt, hvis Hierte brænder,
Ak! af den elskte, af den rene Lue,
Af den, som I har tændt, og daglig tænder,
O Ædleste! af Skønsomhed, og Lyst!
Men jeg! – min Sang! – Ak! skønt den svagt udtrykker
Min Følelse, min Pligt, og Eders Ære;
Er den dog varm af Tak, og høi af Glæde.

Aria.

Pindi høie Sangerinder,
Kommer venligt til mit Bryst,
Seer den Vellyst, som jeg finder!
Byder mig at synge Lyst
Styrker mig, I Himliske!
Høi og sterk skal Sangen være,
Høi, som Eders Venners Ære,
Sterk, som Deres Følelse!

Til Jomfrue Anna Hedevig Jacobsen,
da Solen var overtrukken med Skyer i Sommeren 1773

SOLEN flygter, Taarer skiule*
Sporet af den Himmelske;
Norden brøler i sin Hule,
Glædens Morder vaagnede,
Snart skal Zemblas Hvirvel-Vinde
Hvine høit mod Harpens Klang.
Ak, hvad vil du? Ak, Hyrdinde!
Hvi begierte du min Sang?

* Til den Tone: Venner som vil ikke svige, o. s. v.